

D.G.F.P. DOLJ
Serviciul Solutionare Contestatii

DECIZIA Nr.92/2006

privind solutionarea contestatiei formulata de X din Craiova impotriva Deciziei de impunere anuala nr.Y/2006 pentru veniturile realizate pe anul 2000, emisa de organele de control ale Administratiei Finantelor Publice a municipiului Craiova

Serviciul Solutionare Contestatii din cadrul D.G.F.P. Dolj este investit sa solutioneze, conform prevederilor O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, contestatia formulata de X din Craiova.

X, domiciliat in Craiova, contesta suma de Y lei, diferenta de impozit pe venit de plata, suma stabilita conform Deciziei de impunere nr.Y/2006, aferenta anului 2000, emisa de organele de control ale Administratiei Finantelor Publice Craiova, primita de contestator prin posta in data de Y.

La data de Y, X formuleaza si depune la D.G.F.P. Dolj contestatia inregistrata sub nr.Y, respectind conditia de procedura ceruta de art.177(1) din O.G. nr.92/2003, republicata.

Procedura fiind indeplinita s-a trecut la solutionarea pe fond a cauzei.

I. In sustinerea cauzei, contestatorul aduce urmatoarele argumente:

Emiterea deciziei mai sus mentionate a fost facuta dupa implinirea termenului de prescriptie, respectiv, 5 ani, prevazut de art.89 din O.G. nr.92/2003, republicata.

Desi estimarea bazei de impunere consta in identificarea acelor elemente care sint cele mai apropiate situatiei de fapt fiscale, decizia in cauza cuprinde date care nu concorda realitatii privind veniturile salariale aferente anului 2000 ale contestatorului.

In fapt, contestatorul, in perioada de referinta a avut calitatea de angajat cu activitatea de baza la X SA – Sucursala Craiova iar la X SA cu conventie civila.

Fata de situatia aparuta, acesta nu se considera vinovat deoarece obligatia depunerii declaratiilor fiscale privind calculul impozitului pe veniturile realizate din salarii, conform prevederilor vechi cit si noilor reglementari, revine angajatorilor.

Contestatorul sustine ca din punct de vedere al termenului de prescriptie se constata ca obligatia s-a nascut in anul 2000 iar de la data nasterii obligatiei pina la emiterea deciziei s-au scurs 5 ani si sase luni, astfel ca art.89 al O.G. nr.92/2003, republicata, prvevede:

“(1) Dreptul organului fiscal de a stabili obligatii fiscale se prescrie in termen de 5 ani, cu exceptia cazului in care legea dispune altfel.

(2) Termenul de prescriptie a dreptului prevazut la alin.(1) incepe sa curga de la data de 01 ianuarie a anului urmator celui in care s-a nascut creanta fiscala...”

De asemenea, contestatorul sustine ca baza de estimare care face obiectul acestei decizii este neintemeiata si nefondata deoarece intre veniturile reale si cele mentionate in decizie nu exista nici o legatura, astfel ca acesta solicita anularea deciziei si incetarea oricarei proceduri de emitere a altor titluri fiscale pentru aceasta perioada.

II. Prin Decizia de impunere anuala pentru veniturile realizate pe anul 2000, nr.Y/2006, in baza art.81, alin.(4) din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, s-a stabilit din oficiu impozitul pe venitul anual global, astfel:

- venit net din salarii - Y lei
- venit anual global - Y “
- deduceri personale acordate - Y “
- venit anual global impozabil - Y “
- impozit pe venitul anual global datorat - Y “
- obligatii stabilite in contul impozitului anual - Y “
- diferenta impozit de plata - Y “

III. Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei, in raport cu dispozitiile legale referitoare la aceasta si avind in vedere motivele invocate de contestator, se retin urmatoarele:

Cauza supusa solutionarii este daca diferenta de impozit pe venit de plata in suma de Y lei, calculata prin Decizia de impunere nr.Y/2006, a fost stabilita in mod legal in sarcina contestatorului.

In fapt, prin Decizia de impunere anuala pentru veniturile realizate pe anul 2000, nr.Y/2006, s-a stabilit o diferenta de impozit pe venit de plata in sarcina contestatorului in suma de Y lei.

Organul de solutionare a contestatiilor a retinut ca petentul a avut calitatea de angajat cu activitatea de baza la X Sucursala Craiova iar la X SA cu conventie civila, detinind o fisa fiscala 1 si, respectiv, o fisa fiscala 2.

Astfel, potrivit reglementarilor O.G. nr.73/1999 privind impozitul pe venit, contestatorul avea obligatia sa intocmeasca si sa depuna la organul fiscal declaratia de venit global pentru veniturile realizate.

In drept, O.G. nr.73/1999 privind impozitul pe venit, art.59, modificat prin O.U.G. nr.77/31.05.2001, precizeaza:

“Contribuabilii au obligatia sa completeze si sa depuna la organul fiscal competent o declaratie de venit global, precum si declaratii speciale pina la data de 31 martie a anului urmator celui de realizare a venitului, cu exceptia declaratiilor pentru anul 2000, pentru care **termenul de depunere este 31 iulie 2001.**”

Contestatorul sustine ca nu se poate considera vinovat in ceea ce priveste nedepunerea declaratiei de venit global deoarece acesta considera ca obligatia depunerii acestei declaratii revenea angajatorilor, argument care nu poate fi retinut, find contrar prevederilor O.G. nr.73/1999, art.59, modificat prin O.U.G. nr.77/2001.

In ceea ce priveste termenul de prescriptie la care face referire contestatorul prin invocarea art.89 al O.G. nr.92/2003, republicata, organul de solutionare a contestatiilor a retinut urmatoarele:

In conformitate cu art.199, alin.(3) din Codul de procedura fiscala, republicat, "termenele in curs la data intrarii in vigoare a prezentului cod se calculeaza dupa normele legale in vigoare la data cind au inceput sa curga."

Astfel, pentru anul fiscal 2000, prescriptia dreptului organului fiscal de a stabili obligatii fiscale este reglementata de O.G. nr.70/1997 privind controlul fiscal, art.21, lit.a), conform caruia dreptul organului fiscal de a stabili diferente de impozite "**se prescrie in termen de 5 ani de la data la care a expirat termenul de depunere a declaratiei fiscale pentru perioada respectiva.**"

Ca urmare, avind in vedere prevederile legale mentionate mai sus, pentru impozitul pe venitul aferent anului fiscal 2000, prescriptia dreptului organului fiscal de a stabili obligatii fiscale a inceput sa curga la data de 31 iulie 2001 si se implineste la data de **31 iulie 2006.**

In drept, O.G. nr.92/2003, republicata, art.81, alin.(4), prevede:

"Nedepunerea declaratiei fiscale da dreptul organului fiscal sa procedeze la stabilirea din oficiu a obligatiilor fiscale prin estimarea bazei de impunere potrivit art.66 (...)."

Art.66, alin.(1), al O.G. nr.92/2003, republicata, mentioneaza:

"Daca organul fiscal nu poate determina marimea bazei de impunere, acesta trebuie sa o estimeze. In acest caz trebuie avute in vedere toate datele si documentele care au relevanta pentru estimare.

Estimarea consta in identificarea acelor elemente care sint cele mai apropiate situatiei de fapt fiscale."

In completarea art.66 (1), Normele metodologice de aplicare a O.G. nr.92/2003, republicata, aprobate prin H.G. nr.1.050/2004, specifica:

"6.5.1 Estimarea bazelor de impunere va avea loc in situatii cum sint:

a) **contribuabilul nu depune declaratii fiscale (...)**

6.5.2 Organul fiscal va identifica acele elemente care sint cele mai apropiate situatiei de fapt fiscale (...) precum si **informatii si documente existente la dosarul fiscal al contribuabilului care sint relevante pentru impunere (...).**"

Organul de solutionare a contestatiilor a retinut ca organul fiscal a procedat in mod legal la impunerea contestatorului, avind in vedere cele doua fise fiscale, fisa fiscala 1 si fisa fiscala 2, existente la dosarul cauzei, stabilind in mod corect un venit net din salarii in suma de Y lei, impozit pe venitul anual global datorat in suma de Y lei, obligatii stabilite in contul impozitului anual in suma de Y lei, rezultind in mod legal o diferenta de impozit pe venit de plata in suma de Y lei.

Astfel, pretentia contestatorului referitoare la faptul ca intre veniturile reale si cele mentionate in decizie nu exista nici o legatura, nu poate fi retinuta intrucit impunerea a fost efectuata de organul fiscal pe baza unor documente reale, si anume, cele doua fise fiscale ale contestatorului, existente la dosarul cauzei.

In consecinta, organul de solutionare a contestatiilor urmeaza sa respinga contestatia formulata de Dumitru Nicolae pentru suma de Y lei ca neintemeiata.

Avind in vedere actele prezentate la dosarul cauzei, considerentele si normele legale prezentate in sustinere, in temeiul art.186(1) al O.G. nr.92/2003, republicata se

DECIDE

- respingerea contestatiei formulata de X din Craiova ca neintemeiata

* *
 *
 *

Prezenta decizie poate fi atacata la Tribunalul Dolj in termen de 6 (sase) luni de la comunicare.